

Prethodna pitanja

1. Treba li načelo „onečišćivač plaća“ iz članka 191. stavka 2. UFEU-a i članka 9. stavka 1. Direktive 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća⁽¹⁾, od 23. listopada, u kojem je utvrđeno načelo povrata troškova za vodne usluge i primjerena gospodarska ravnoteža korištenja voda, tumačiti na način da im se protivi uspostava naknade za korištenje kopnenih voda za proizvodnju energije, poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, koja ne potiče učinkovito korištenje vode niti uspostavlja mehanizme očuvanja i zaštite javnog vodnog područja i čiji iznos nije ni u kakvom odnosu s mogućnošću nanošenja štete javnom vodnom području te se jedino i isključivo temelji na sposobnosti proizvođača da ostvaruju prihode?
2. Je li usklađen s načelom nediskriminacije gospodarskih subjekata iz članka 3. stavka 1. Direktive 2009/72/EZ od 13. srpnja o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije⁽²⁾, doprinos poput naknade za hidroelektričnu energiju o kojoj je riječ u glavnom postupku i čiji su obveznici isključivo proizvođači hidroelektrične energije koji djeluju u slivovima koje zajednički dijeli više autonomnih zajednica, ali ne i proizvođači koncesionari u slivovima koji se nalaze na području jedne autonomne zajednice, te proizvođači koji upotrebljavaju hidroelektričnu tehnologiju, ali ne i proizvođači energije koji upotrebljavaju druge tehnologije?
3. Treba li članak 107. stavak 1. UFEU-a tumačiti na način da čini zabranjenu državnu potporu nametanje naknade za hidroelektričnu energiju poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku proizvođačima električne energije koji djeluju u slivovima koje zajednički dijeli više autonomnih zajednica uvođenjem asimetričnog sustava opterećenja u području iste tehnologije ovisno o tome gdje je smješteno postrojenje, pri čemu se ta naknada usto ne nameće proizvođačima energije iz drugih izvora?

⁽¹⁾ Direktiva 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2000. o uspostavi okvira za djelovanje Zajednice u području vodne politike (SL 2000., L 327, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavljje 15., svežak 1., str. 48.)

⁽²⁾ Direktiva 2009/72/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije i stavljanju izvan snage Direktive 2003/54/EZ (SL 2009., L 211, str. 55.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavljje 12., svežak 4., str. 29.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. veljače 2018. uputio Tribunal Supremo (Španjolska) – Duerocanto S.L. protiv Administración General del Estado

(Predmet C-107/18)

(2018/C 161/30)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Supremo

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Duerocanto S.L.

Tuženik: Administración General del Estado

Prethodna pitanja

1. Treba li načelo „onečišćivač plaća“ iz članka 191. stavka 2. UFEU-a i članka 9. stavka 1. Direktive 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća⁽¹⁾, od 23. listopada, u kojem je utvrđeno načelo povrata troškova za vodne usluge i primjerena gospodarska ravnoteža korištenja voda, tumačiti na način da im se protivi uspostava naknade za korištenje kopnenih voda za proizvodnju energije, poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, koja ne potiče učinkovito korištenje vode niti uspostavlja mehanizme očuvanja i zaštite javnog vodnog područja i čiji iznos nije ni u kakvom odnosu s mogućnošću nanošenja štete javnom vodnom području te se jedino i isključivo temelji na sposobnosti proizvođača da ostvaruju prihode?

2. Je li usklađen s načelom nediskriminacije gospodarskih subjekata iz članka 3. stavka 1. Direktive 2009/72/EZ od 13. srpnja o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije (²), doprinos poput naknade za hidroelektričnu energiju o kojoj je riječ u glavnem postupku i čiji su obveznici isključivo proizvođači hidroelektrične energije koji djeluju u slivovima koje zajednički dijeli više autonomnih zajednica, ali ne i proizvođači koncesionari u slivovima koji se nalaze na području jedne autonomne zajednice, te proizvođači koji upotrebljavaju hidroelektričnu tehnologiju, ali ne i proizvođači energije koji upotrebljavaju druge tehnologije?
3. Treba li članak 107. stavak 1. UFEU-a tumačiti na način da čini zabranjenu državnu potporu nametanje naknade za hidroelektričnu energiju poput one o kojoj je riječ u glavnem postupku proizvođačima električne energije koji djeluju u slivovima koje zajednički dijeli više autonomnih zajednica uvođenjem asimetričnog sustava opterećenja u području iste tehnologije ovisno o tome gdje je smješteno postrojenje, pri čemu se ta naknada usto ne nameće proizvođačima energije iz drugih izvora?

(¹) Direktiva 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2000. o uspostavi okvira za djelovanje Zajednice u području vodne politike (SL 2000., L 327, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavljje 15., svežak 1., str. 48.)

(²) Direktiva 2009/72/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije i stavljanju izvan snage Direktive 2003/54/EZ (SL 2009., L 211, str. 55.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavljje 12., svežak 4., str. 29.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. veljače 2018. uputio Tribunal Supremo (Španjolska) – Corporación Acciona Hidráulica (Acciona) S.L.U. protiv Administración General del Estado

(Predmet C-108/18)

(2018/C 161/31)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Supremo

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Corporación Acciona Hidráulica (Acciona) S.L.U.

Tuženik: Administración General del Estado

Prethodna pitanja

1. Treba li načelo „onečišćivač plaća” iz članka 191. stavka 2. UFEU-a i članak 9. stavak 1. Direktive 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (¹), od 23. listopada, u kojem je utvrđeno načelo povrata troškova za vodne usluge i primjerena gospodarska ravnoteža korištenja voda, tumačiti na način im se protivi uspostava naknade za korištenje kopnenih voda za proizvodnju energije, poput one o kojoj je riječ u glavnem postupku, koja ne potiče učinkovito korištenje vode niti uspostavlja mehanizme očuvanja i zaštite javnog vodnog područja i čiji iznos nije ni u kakvom odnosu s mogućnošću nanošenja štete javnom vodnom području te se jedino i isključivo temelji na sposobnosti proizvođača da ostvaruju prihode?
2. Je li usklađen s načelom nediskriminacije gospodarskih subjekata iz članka 3. stavka 1. Direktive 2009/72/EZ od 13. srpnja o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije (²), doprinos poput naknade za hidroelektričnu energiju o kojoj je riječ u glavnem postupku i čiji su obveznici isključivo proizvođači hidroelektrične energije koji djeluju u slivovima koje zajednički dijeli više autonomnih zajednica, ali ne i proizvođači koncesionari u slivovima koji se nalaze na području jedne autonomne zajednice, te proizvođači koji upotrebljavaju hidroelektričnu tehnologiju, ali ne i proizvođači energije koji upotrebljavaju druge tehnologije?